

Mål C-240/24**Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler****Datum för ingivande:**

27 mars 2024

Det nationella organet:

Notariusz w Krapkowicach Justyna Gawlica - Krapkowice (Polen)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

16 mars 2024

Parter i det nationella förfarandet:

N.T., O.T., S.T., BNP Paribas Fortis SA/NY

Saken i det nationella målet

Förfarande för återkallelse eller ändring av ett europeiskt arvsintyg som en notarius publicus (nedan kallad notarie) har inlett på eget initiativ till följd av att en bank, till vilken intyget lämnats, har bestritt rättsverkningarna av det europeiska arvsintyget. Fördelning av kostnaderna för ett sådant förfarande.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

En notaries befogenhet att framställa en begäran om förhandsavgörande till EU-domstolen. Tolkning av artiklarna 71.2 och 69.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg (EUT L 201, 2012, s. 107). Artikel 267 FEUF.

Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande

1. Ska artikel 71.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 tolkas så, att ett icke-rättsligt organ som utfärdar europeiska arvsintyg

har rätt att begära ett förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF i ett mål om återkallelse eller ändring av det utfärdade arvsintyget?

För det fall denna fråga besvaras jakande:

2. Medger artikel 71.2 i ovannämnda förordning att kostnaderna för förfarandet för återkallelse eller ändring av ett europeiskt arvsintyg, enligt nationell rätt åläggs en bank som inte har varit part i förfarandet för utfärdande av arvsintyget och som inte har framställt någon begäran om återkallelse eller ändring av intyget, men som bestritt de legitimerande effekterna av det arvsintyg som lämnats till den på ett sådant sätt att detta ledde till att det utfärdande organet på eget initiativ inledde ett förfarande för återkallelse eller ändring av intyget, tillsammans med denna bank?

För det fall denna fråga besvaras jakande:

3. Ska artikel 69.2 i nämnda förordning tolkas så, att en bank, till vilken en giltig och bestyrkt kopia av ett europeiskt arvsintyg har lämnats, inte har rätt att bestrida ställningen som arvinge hos den person som legitimerats genom detta intyg?

Anförda unionsbestämmelser

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg (EUT L 201, 2012, s. 107), särskilt artikel 69.2 och artikel 71.2. Artikel 267 FEUF.

Anförda nationella bestämmelser

Ustawa z 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie (lagen av den 14 februari 1991 om notarieämbetet)

Artikel 5.1 Ersättningen till notarius publicus verksamhet ska beräknas på grundval av en överenskommelse med parterna och ska inte vara högre än de högsta notariearvoden som gäller för den berörda verksamheten.

5.2 Den ersättning som avses i punkt 1 omfattar inte resekostnader och andra nödvändiga utgifter som notarien har haft i samband med verksamheten.

5.3 Justitieministern ... ska genom förordning fastställa högsta notariearvoden för den notarieverksamhet som avses i punkt 1 och de högsta belopp med vilka ersättningen för notarieverksamhet som utförs utanför en notariebyrå får höjas, med beaktande av föremålets värde och typen av notarieverksamhet, dess komplexitet, notariens arbetsbörda, den tid som avsatts för att utföra verksamheten

och allmänintresset som säkerställer lämpligt tillgång till notarieverksamhet på det civilrättsliga området

Artikel 79 Notarieverksamhet omfattar följande: ...

1b) verksamhet rörande europeiska arvsintyg.

Artikel 83.1 Berörd part får, inom en vecka från den dag då han eller hon delgavs skälen för beslutet att inte upprätta en notariebestyrkt handling, eller, om vederbörande inte inom föreskriven frist framställt någon begäran om att delges skälen för avslagsbeslutet, inom en vecka från den dag då han eller hon underrättades om avslagsbeslutet, överklaga avslagsbeslutet vid Sąd Okręgowy [regiondomstol, Polen] på den ort där den aktuella notarien är etablerad. Överklagande ges in till Sąd Okręgowy genom notariens försorg.

Artikel 89.1 Parterna i ett ärende i vilket notarien vidtar åtgärder inom sin ämbetsutövning är solidariskt ansvariga för den ersättning som ska betalas till notarien.

Artikel 95t Notarien fastställer i ett protokoll att ett europeiskt arvsintyg utfärdas, rättas, ändras eller återkallas eller att dess rättsverkningar hävs, liksom vägran att vidta någon av dessa åtgärder. ...

Artikel 95u.1 Notarien ska på eget initiativ delge en kopia av protokollet om utfärdande eller vägran att utfärda ett europeiskt arvsintyg, och lämna fullföljdshänvisning ...

Artikel 95v Om det fastställs att det enligt förordning [650/2012] finns en grund för ändring eller återkallelse av det europeiska arvsintyget får notarien också ändra eller återkalla intyget på eget initiativ.

Artikel 95w Notarien ska på eget initiativ förete en kopia av protokollet om rättelse, ändring eller återkallelse av det europeiska arvsintyget eller häva dess rättsverkningar eller vägran att vidta någon av dessa åtgärder, och lämna fullföljdshänvisning. ...

Artikel 95x.1. Notariens verksamhet med att utfärda, rätta, ändra eller häva rättsverkningarna av ett europeiskt arvsintyg kan överklagas. Artikel 83 gäller i tillämpliga delar.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie maksymalnych stawek taksy notarialnej z dnia 28 czerwca 2004 r. (Justitieministerns förordning om högsta notariearvoden av den 28 juni 2004) (Dz. U. 2020, position 1473)

10a.2a. För verksamhet som rör det europeiska arvsintyget, med undantag för verksamhet som avses i ..., är högsta arvoden 400 PLN.

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 Arvlåtaren, K.T., var polsk och tysk medborgare och var bosatt sig i Belgien. Hon hade inga barn och var ogift och hennes närmaste familj som var bosatt i Polen, bestod av hennes föräldrar och syster. Kort före sin död åkte K.T. till Polen, där hon upprättade ett testamente inför en polsk notarie, i vilket hon valde polsk rätt och utsåg sin syster till ensam arvinge. Hon avled den 6 februari 2023 och hade vid den tidpunkten fortfarande sitt hemvist i Belgien.
- 2 Kvarlåtenskapen i Belgien omfattade bland annat medel på ett bankkonto hos BNP Paribas Fortis SA/NV (nedan kallad banken). Arvingen framställde en begäran om ett belgiskt arvsintyg hos en belgisk notarie. Eftersom polsk rätt var tillämplig hänvisades hon emellertid till de polska organen.
- 3 Den 22 februari 2023 öppnades och delgavs testamentet i notariebyrån i Krapkowice (Polen). Föräldrarna och system till arvlåtaren, som var arvingar enligt lag, ingick vid detta tillfälle ett avtal om val av domstol i enlighet med artikel 5 i förordning nr 650/2012. Efter det att arvsförfarandet hade avslutats utfärdade en polsk notarie (nedan kallad notarien i Krapkowice) ett arvsintyg som legitimerade arvlåtarens syster som hennes enda arvinge. En kopia av detta intyg åtföljdes av ett intyg avseende den officiella handlingen i arvs målet, enligt bilagan till kommissionens genomförandeförordning nr 1329/2014 om införande av de formulär som avses i förordning nr 650/2012 (EUT L 359, 2014, s. 30). I detta intyg beskrev notarien i Krapkowice rättsverkningarna av det utfärdade arvsintyget och angav att det var bindande.
- 4 Banken begärde emellertid att arvingen skulle lämna ett europeiskt arvsintyg. Den 5 juli 2023 utfärdade notarien i Krapkowice ett europeiskt arvsintyg i vilket system till arvlåtaren legitimerades som arvlåtarens enda arvinge. Arvingen lämnade intyget till banken, som begärde att hon skulle inkomma med dels ett intyg från folkbokföringsregistret som styrkte att arvlåtaren faktiskt inte hade några barn, dels ett arvintyg utfärdat av den belgiska notarien.
- 5 I augusti 2023 underrättade arvingen notarien i Krapkowice om detta. Denne senare förklarade, den 18 september 2023 för arvingen och banken det rättsläge som följde av att ett avtal om val av domstol hade ingåtts och att ett europeiskt arvsintyg hade utfärdats, och avslog begäran om att utfärda någon bekräftelse på att utfärdandet av det europeiska arvsintyget var korrekt och informerade banken om möjligheten att framställa en begäran i enlighet med artikel 71.2 i förordning nr 650/2012 om återkallelse eller ändring av det europeiska arvsintyget. Notarien anförde att det europeiska arvsintyget var bindande så länge som det europeiska arvsintyget inte hade återkallats eller ändrats.
- 6 Samtidigt påpekade notarien i Krapkowice att om legitimiteten hos det europeiska arvsintyg som utfärdats fortfarande skulle bestridas så skulle han överväga att på eget initiativ inleda ett förfarande om återkallelse eller ändring av det europeiska

arvsintyget. Samtidigt underströk han att inledandet av ett sådant förfarande skulle medföra förfarandekostnader (notariearvoden, kostnader för delgivning och översättning).

- 7 Den 3 november 2023 inledde notarien i Krapkowice, efter att ha fått information från arvingen om att banken fortfarande bestred legitimiteten hos det europeiska arvsintyget, och med anledning av bankens tystnad i ärendet, ett förfarande på eget initiativ för återkallelse eller ändring av det europeiska arvsintyget i vilket arvingen, arvingens föräldrar och banken var parter. Notarien fastställde en frist på sex veckor för parterna i förfarandet för att inkomma med all information och alla handlingar som kunde peka på att det europeiska arvsintyget var felaktigt. Rättsverkningarna av det utfärdade europeiska arvsintyget upphävdes inte.
- 8 Notarien i Krapkowice informerade parterna i förfarandet om att han inledde detta förfarande till följd av bankens beslut att inte erkänna det europeiska arvsintygets legitimitet, vilket kunde innebära att banken förfogade över information eller handlingar som var okända för det organ som utfärdat det europeiska arvsintyget och som påverkade arvsintygets riktighet. Han upplyste dem också om att utgången och förloppet av förfarandet för återkallelse eller ändring av det europeiska arvsintyget skulle påverka förfarandekostnaderna för de enskilda parterna i förfarandet, vilka skulle fastställas i det protokoll varigenom förfarandet avslutades. Ingen av parterna i förfarandet har anfört några omständigheter som kan peka på att det utfärdade europeiska arvsintyget är felaktigt.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

Praxis vid tillämpningen av bestämmelserna om notariearvoden

- 9 De avtal om notariearvode som avses i artikel 5.1 i lagen om notarius publicus avser inte den verksamhet som notarien utför när den fullgör sin funktion som domstol som handlägger arvet, utan den del av notariens verksamhet som avser upprättande av avtal. För det första är storleken på det högsta notariearvode i arvsförfaranden symboliskt och beror inte på värdet på kvarlåtenskapen. I denna kategori av ärenden finns det inget utrymme för överenskommelser med parterna om notariens ersättning och i varje enskilt fall tillämpas det högsta arvode som följer av förordningen. För det andra har notarien i Krapkowice i förevarande mål inlett ett offentligrättsligt förfarande, vars utgång potentiellt skulle kunna påverka antingen bankens skadeståndsansvar eller det straffrättsliga ansvaret för att parterna i det ursprungliga förfarandet för utfärdande av ett europeiskt arvsintyg lämnat felaktiga uppgifter. Målets art och behovet av att hålla distans till parterna utesluter i än högre grad alla överenskommelser om storleken på notariearvode.
- 10 Notarien i Krapkowice har betonat denna aspekt, eftersom det tidigare i generaladvokaten Y. Bots förslag till avgörande av den 17 maj 2017 i mål C-658/17, WB (punkt 92) har gjorts vaga anmärkningar avseende det notariearvode

som ska betalas till en polsk notarie för genomförandet av ett förfarande för utfärdande av ett arvsintyg.

Notariens behörighet i det nationella förfarandet och motiveringen till behörigheten att begära förhandsavgörande.

- 11 Notarien i Krapkowice har påpekat att han har fokuserat på polska notariers behörighet att begära förhandsavgörande i samband med ett förfarande för återkallelse eller ändring av ett europeiskt arvsintyg. Denna fråga ska särskiljas från frågan huruvida en polsk notarie ska anses vara en domstol vid utövandet av andra befogenheter eller i andra normativa sammanhang.
- 12 I enlighet med artikel 71.2 i förordning 650/2012 har den polska lagstiftaren infört en rättslig skyldighet för notarien, i egenskap av organ som utfärdar europeiska arvsintyg, att ändra eller återkalla ett europeiskt arvsintyg om det är felaktigt, även på eget initiativ. I detta hänseende föreskrivs i artikel 71.2 i förordning nr 650/2012 att den utfärdande myndigheten, antingen på eget initiativ eller på begäran, ska genomföra ett lämpligt förfarande för granskning av intygets riktighet, vilket framgår av formuleringen ”om det har fastställts att arvsintyget är felaktigt eller att enskilda uppgifter i det är felaktiga”.
- 13 Syftet med det aktuella förfarande är att fastställa huruvida innehållet i det utfärdade europeiska arvsintyget är korrekt, vilket är ett villkor för att ändra eller återkalla det och därmed beröva intyget dess legitima effekter.
- 14 Frågan uppkommer om notarien, inom ramen för den bedömning av riktigheten av det europeiska arvsintyget som notarien gör i egenskap av utfärdande myndighet, utövar domstolsfunktioner i ett ärende om återkallelse eller ändring av ett europeiskt arvsintyg. Det förhållande att även icke-rättsliga utfärdande organ anförtros befogenheten att återkalla eller ändra europeiska arvsintyg förutsätter att tvister avgörs såväl mellan parterna i det ursprungliga förfarandet för utfärdande av ett europeiskt arvsintyg, till exempel om ett testamente dyker upp i ett senare skede, och i förbindelser med tredje parter, gentemot vilka de personer som legitimeras som arvingar i det europeiska arvsintyget kommer att börja utöva sina rättigheter, och som kan bestrida det rättsläge som återspeglas i det europeiska arvsintyget. Detta var obestridligt vid tidpunkten för dess utfärdande.
- 15 Varje utfärdande organ, även icke-rättsliga, måste därför vara berett på att även avgöra tvister i mål om återkallelse eller ändring av det europeiska arvsintyget. Utan ett sådant avgörande kan det utfärdande organet inte besluta om återkallelse eller ändring av det europeiska arvsintyget.
- 16 Notarien i Krapkowice har påpekat att han utan tillgång till den institutionella infrastruktur som föreskrivs i unionsrätten för organ som utövar rättsliga funktioner, såsom förfarandet för förhandsavgörande, inte kommer att kunna utföra de uppgifter som ankommer på det utfärdande organet på ett tillförlitligt sätt och säkerställa att tidigare utfärdade arvsintyg är korrekta.

- 17 Detta förhållande kan ha en negativ inverkan på uppfattningen om europeiska arvsintyg som utfärdas av icke-rättsliga organ. För att säkerställa enhetligheten av själva intyget och de rättsverkningar som detta medför i alla medlemsstater är det nödvändigt att säkerställa det utfärdande organets enhetlighet. Om det utfärdande organet enhetlighet bryts upp genom införandet av organ i en första (rättsliga organ) och en andra kategori (icke-rättsliga organ), kommer detta att leda till att även en första och en andra kategori europeiska arvsintyg kommer att vara i omlopp.
- 18 Denna svårighet har inte lösts genom den kontroll som unionslagstiftaren har anförtrott domstolarna. Den befogenhet som tillkommer domstolar som prövar överklaganden av beslut av utfärdande organ är begränsad till en kontroll av huruvida det utfärdande organets bedömning om huruvida ett europeiskt arvsintyg är korrekt är välgrundad, och sträcker sig inte till en direkt kontroll av huruvida intygen och beslut att inleda förfaranden på eget initiativ i denna fråga är riktiga.
- 19 När det gäller domstolarnas roll i förfaranden avseende europeiska arvsintyg har notarien i Krapkowice påpekat att de flesta medlemsstater har valt att inte anförtro funktionen som utfärdande organ enbart till domstolarna. I Polen, där parterna kan välja mellan domstolar och notarier som utfärdande organ, finns en mycket tydlig preferens från medborgarnas sida för notarier. Om polska notarier varje gång var tvungna att hänvisa parterna till domstol, eftersom de europeiska arvsintyg som utfärdas av notarier på lång sikt ska betraktas som en andra kategori av arvsintyg i andra medlemsstater, skulle detta vara till skada parternas intressen.
- 20 Slutsatsen att det utfärdande organ som genomför förfaranden för återkallelse eller ändring av europeiska arvsintyg utövar rättsliga funktioner stöds också av systematiken i förordningen. I artikel 66.5 i förordning 650/2012 fann unionslagstiftaren att det var nödvändigt att införa en processuell väg för bevisupptagning i andra medlemsstater. Detta beror på att ärendet inte kan vara tvistigt vid utfärdandet av ett europeiskt arvsintyg (artikel 67.1 andra meningen a i förordning 650/2012). Det ankommer således inte på organ som utfärdar europeiska arvsintyg att avgöra tvister, och enligt notarien i Krapkowice är han därmed inte en domstol som är behörig att använda sig av de instrument för civilrättsligt samarbete som är avsedda för domstolarna (se emellertid tolkningsfrågan från Amtsgericht Lörrach (Förvaltningsdomstolen i Lörrach, Tyskland, i egenskap av utfärdande tyskt organ, i målet om utfärdande av europeiskt arvsintyg som prövades i mål C-187/23, Albaut). Situationen förändras emellertid efter det att det europeiska arvsintyget har utfärdats - i samband med förfaranden för återkallelse eller ändring av intyget, där det utfärdande organet också måste avgöra tvister. Lagstiftaren har i artikel 71 i förordningen därför inte upprepat en bestämmelse som liknar artikel 66.5 i förordning nr 650/2012.
- 21 Notarien i Krapkowice anser att han i det aktuella fallet utövar rättsliga funktioner i en omfattning som motiverar antagandet att han har rätt att framställa en begäran om förhandsavgörande som är relevant för bedömningen av återkallelsen eller

ändringen av det europeiska arvsintyget. Med hänsyn till utgången i målen C-658/17, WB, och C-387/20, OKR, ställde han emellertid en separat inledande fråga om behörigheten att framställa en begäran om förhandsavgörande.

3. Betydelsen av det område som omfattas av den andra och den tredje frågan för prövningen av målet

- 22 Notarien i Krapkowice inledde ett förfarande på eget initiativ för att få klarhet i grunderna för återkallelse eller ändring av de europeiska arvsintyg som var i omlopp. Det förhållandet att banken ihållande bestred rättsverkningarna av det europeiska arvsintyg som hade lämnats till den fick notarien att tro att banken hade sakliga skäl att betvivla att det aktuella europeiska arvsintyget var korrekt. På grund av detta och även på grund av den centrala roll som banken hade för att klargöra tvivlen rörande de faktiska omständigheterna fick banken ställning som part i förfarandet.
- 23 Det nationella förfarandet befinner sig i slutskedet. När förfarandet avslutas kommer detta samtidigt innebära att kostnaderna för förfarandet kommer att behöva regleras. Dessa kostnader består av den ersättning som ska betalas till notarien för de åtgärder som vidtagits i ärendet, kostnader för nödvändiga översättningar till nederländska av handlingar som skickats till banken under förfarandet samt delgivningskostnader.
- 24 Den lagstadgade modellen med solidariskt ansvar för parterna i det ärende i vilket notarien vidtar åtgärder inom sin ämbetsutövning, vilket för övrigt formellt endast avser den ersättning som ska betalas till notarien och inte andra kostnader för förfarandet, utgör i praktiken, i fråga om denna ersättning, endast en utgångspunkt för tillämpning av de sedvanliga riktlinjer som har utvecklats i praktiken vad gäller fördelningen mellan parterna av notariatsavgifter i vid mening.
- 25 Enligt en av dessa riktlinjer ska arvingen bära kostnaderna för arvsförfarandet. Detta avser emellertid endast kostnader för förfaranden som i allmänhet är nödvändiga för att erhålla eller bekräfta ställningen som arvinge, men inte nödvändigtvis för förfaranden för återkallelse eller ändring av ett europeiskt arvsintyg.
- 26 Enligt en annan riktlinje som reglerar fördelningen av förfarandekostnaderna ska hänsyn tas till i vilken omfattning den berörda parten har bidragit till nödvändigheten av att vidta en viss åtgärd eller till uppkomsten av delkostnaden för en viss åtgärd. Enligt en kvalificerad variant av denna riktlinje ska en part åläggas att betala kostnader som orsakats av hans eller hennes försumliga eller uppenbart felaktiga agerande.
- 27 I förevarande fall kommer notarien i Krapkowice, när han avslutar förfarandet, att vara tvungen att besluta om en fördelning av förfarandekostnaderna huvudsakligen mellan arvingen enligt lag och testamente som legitimerats i det europeiska arvsintyget och banken. En annan möjlighet är att avstå från att ålägga

parterna att betala dessa kostnader på grund av omständigheterna i ärendet och att låta notarien bära kostnaderna.

- 28 Avgörande är här därför bedömningen av bankens ståndpunkt som ledde till att förfarandet för återkallelse eller ändring av det europeiska arvsintyget inleddes. De två huvudfrågorna ska ligga till grund för denna bedömning som ska göras med hänsyn till beräkningen av kostnaderna för förfarandet.
- 29 Notarien i Krapkowice har ställt den andra frågan för att få klarhet i huruvida förordningen gör det möjligt att tillämpa nationell rätt om förfarandekostnader och inte utgör hinder för att sådana kostnader även åläggs en person som inte var part i det ursprungliga förfarandet för utfärdande av det europeiska arvsintyget och som inte heller framställde någon begäran om att detta skulle återkallas eller ändras, men som blev part i förfarandet för återkallelse eller ändring av det europeiska arvsintyget på grund av att legitimiteten hos intyget bestreds. Det rör sig således om en eventuell unionsrättslig ram för reglering av frågan om förfarandekostnader enligt nationell rätt eller om utövandet, vid tillämpningen av nationell rätt, av en egen befogenhet att fördela förfarandekostnaderna på ett sätt som avviker från det solidariska ansvar som följer av lag.
- 30 Om den andra frågan besvaras nekande kan banken inte åläggas att betala förfarandekostnaderna. Om svaret på den andra frågan är jakande, måste det i sin tur beaktas i vilken utsträckning banken, genom att vägra att erkänna legitimiteten hos det europeiska arvsintyget, har åsidosatt allmänt tillämpliga lagregler. Svaret på den tredje frågan kommer, när det nationella förfarandet avslutas, att vara väsentligt för att avgöra i vilken utsträckning banken ska åläggas att betala förfarandekostnaderna om dess vägran att erkänna legitimiteten hos intyget inte var berättigad.

4. Rättsliga överväganden avseende föremålet för den andra tolkningsfrågan

- 31 Unionslagstiftaren reglerar överhuvudtaget inte frågan om förfarandekostnaderna i förordning nr 650/2012 och förefaller ha överlåtit regleringen av denna till nationell rätt.
- 32 Det förefaller därför som om sättet för reglering av förfarandekostnaderna, inom de allmänna gränser som följer av unionsrätten, har överlåtit till de nationella lagstiftarna och till de utfärdande organens praxis vid tillämpningen av nationell rätt. Det torde därför, i enlighet med nationell rätt, vara tillåtet att ålägga varje part i förfarandet för återkallelse eller ändring av ett europeiskt arvsintyg att betala förfarandekostnaderna.
- 33 Notarien i Krapkowice erkände banken som part med motiveringen att det förhållandet att banken ihållande bestred legitimiteten hos det europeiska arvsintyget medförde att banken hade ett rättsligt intresse av att målet om återkallelse eller ändring av intyget avgörs. Utgången i detta mål påverkar

nämligen bankens eventuella skadeståndsansvar på grund av detta bestridande. Erkännandet av banken som part bidrar också till att säkerställa effektiviteten i förfarandet för granskning av villkoren för återkallelse eller ändring, vilket på unionsrättens nuvarande stadium skulle försvåras utan den garanterade tillgången för icke-rättsliga utfärdande organ till den institutionella infrastrukturen, med förordning nr 2020/1784 i spetsen. Notarien i Krapkowice anser slutligen att förfarandet för återkallelse eller ändring av ett europeiskt arvsintyg måste vara det väsentliga förfarandet för prövning om huruvida ett europeiskt arvsintyg är korrekt. Erkännandet av bankens ställning som part är enligt honom en fråga som slutgiltigt ska avgöras i det nationella förfarandet och, i förekommande fall, kontrolleras inom ramen för ett nationellt överklagandeförfarande.

5. Rättsliga överväganden avseende föremålet för den tredje tolkningsfrågan

- 34 I doktrinen anges två plan på vilka privata rättssubjekt har rätt att vägra erkänna legitimiteten hos det utfärdade europeiska arvsintyget. Det första är partsautonomin, vars betydelse i detta sammanhang framför allt framhävs i tysk doktrin. Mot den bakgrunden ska privata rättssubjekt ha rätt att bedöma huruvida den bestyrkta kopian av det europeiska arvsintyget som lämnats till dem ur deras synvinkel på ett tillfredsställande sätt styrker ställningen som arvinge. Sådana påståenden grundas bland annat på att skäl 69 tredje meningen i förordning nr 650/2012 inte har normativ karaktär och att den rättsliga skyldigheten att erkänna legitimiteten hos det europeiska arvsintyget har begränsats till att avse medlemsstaternas myndigheter.
- 35 Notarien i Krapkowice har bestritt ståndpunkten att skyldigheten att iaktta det europeiska arvsintygets legitimerande effekter uteslutande riktas till medlemsstaternas myndigheter. Artikel 69.1 i förordningen innebär enligt hans uppfattning att dessa effekter måste iakttagas inom medlemsstaternas rättsområden, även av privata rättssubjekt. I de fall där unionslagstiftaren enbart riktar förordningens bestämmelser till medlemsstaterna eller deras myndigheter återspeglas detta i bestämmelsernas lydelse (se artikel 4 i förordning 650/2012).
- 36 Notarien i Krapkowice vet inte om det förhåller sig så i den belgiska banksektorn, men det finns hela sektorer för tillhandahållande av tjänster i medlemsstaterna, i vart fall i Polen, där ekonomiskt starka aktörer systematiskt och regelbundet nekar ekonomiska fysiska personer, inklusive konsumenter, förmåner som tillkommer dem. Notarien i Krapkowice motsätter sig kraven på att ge gäldenären behörighet att bedöma om borgenären, ur gäldenärens synvinkel, vederbörligen har styrkt sin ställning som arvinge genom att lämna en kopia av det europeiska arvsintyget.
- 37 Det andra planet på vilket det europeiska arvsintygets legitimerande effekter ibland relativiseras är själva intygets natur, som endast påstås ligga till grund för en motbevisbar presumtion om att en rättslig situation som har bestyrkts är korrekt. Notarien i Krapkowice har i detta sammanhang hänvisat till tysk doktrin

och påpekat att banken mot denna bakgrund i förevarande fall skulle ha rätt att inte beakta innehållet i det europeiska arvsintyget och hänvisa arvtagaren till domstol för att där väcka talan om betalning i Belgien.

- 38 Notarien i Krapkowice har emellertid påpekat att det europeiska arvsintyget, som endast skulle utgöra utgångspunkten för bevisningen i fråga om den ställning som en person som legitimerats i intyget har i de olika medlemsstaterna, skulle vara ett instrument med ringa effektivitet. I förordning nr 650/2012 föreskrivs inte enbart principen om att behörigheten ska koncentreras till en enda medlemsstat, utan även i den medlemsstat där det europeiska arvsintyget har utfärdats koncentreras behörigheten att genomföra förfaranden för återkallelse eller ändring av europeiska arvsintyg. Följaktligen kan intygets riktighet inte bedömas av organ i andra medlemsstater, inklusive domstolarna i de stater där intyget används, vilka är bundna av innehållet i det europeiska arvsintyget. Det rör sig nämligen om en form av rättslig integration som går utöver den klassiska skyldigheten att erkänna domar. För detta talar även den enhetliga utformningen av det europeiska arvsintyget och dess rättsverkningar i samtliga medlemsstater, vilken inte skulle kunna upprätthållas om rättsverkningarna av det europeiska arvsintyget kunde kontrolleras i varje medlemsstat på grundval av lokala bevisregler.
- 39 Bedömningen av huruvida den materiell rättsliga situationen har återspeglats i det europeiska arvsintyget på ett korrekt kan således endast göras i den stat där intyget har utfärdats. I den staten där det europeiska arvsintyget används, befriar intyget emellertid den legitimerade arvingen från bevisbördan avseende den bekräftade ställningen på ett sätt som är bindande för både parterna och de domstolar som eventuellt konfronteras med denna aspekt som en inledande fråga. En bank som vägrar att erkänna det europeiska arvsintygets legitimerande effekter förefaller således åsidosätta allmänt tillämpliga lagregler.